

Sygn. akt IV U 765/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2014 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. Z.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 lipca 2012 r. oraz z dnia 10 sierpnia 2012 r.

Nr (...)

w sprawie A. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołania od obydwu decyzji.

Sygn. akt IV U 765/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.07.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w S. odmówił wnioskodawcy A. Z. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) albowiem wnioskodawca nie wykazał 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych na dzień 1.01.1999 r.

Ubezpieczony po otrzymaniu decyzji złożył dodatkowe dokumenty i w związku z tym pozwany organ rentowy wydał w dniu 10.08.2012 r. kolejną decyzję w przedmiocie prawa do emerytury w wieku obniżonym i uznał, iż załączone dokumenty nie stanowią podstawy do zmiany oceny uprawnień ubezpieczonego do tego świadczenia. W związku z tym wydał nową decyzję we wskazanej wyżej dacie na mocy której ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

Od obydwu tych decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, w którym domagał się przyznania prawa do emerytury. Odwołujący się argumentował, iż w okresie od (...)r. był zatrudniony w (...) – P. W. na stanowisku monter aparatury i układów pneumatycznych. Zdaniem skarżącego faktycznie wykonywał on prace polegające na lutowaniu płyt, blach i przewodów ołowianych oraz metali nieżelaznych, która to praca powinna być zakwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. wykaz A dział III poz. 83. W ten sposób spełniłby przesłankę co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na obydwie odwołania pozwany organ rentowy wnosił o ich oddalenie argumentując, iż w świadectwie pracy wystawionym w dniu (...)r. przez zakład pracy tj. (...) Zakład (...) Sp. z o.o. w W. w pkt. 4 nie potwierdził faktu wykonywania przez wnioskodawcę pracy w szczególnych warunkach. Pozwany organ rentowy przyjął, iż ubezpieczony w dalszym ciągu nie spełnia przesłanki określonej w art. 184 ust. 1 ustawy o FUS i w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. do uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym.

Na podstawie art. 219 kpc Sąd połączył postępowanie z obydwu odwołań celem ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony A. Z. ur. (...) złożył w dniu (...)r. wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów oraz dokumentacji znajdującej się w aktach ZUS o prawo do świadczenia przedemerytalnego pozwany organ rentowy ustalił, iż na dzień 1.01.1999 r. A. Z. wykazał okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze (...). Organ rentowy nie zaliczył żadnego okresu zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych. W związku z tym decyzjami z dnia (...)r. odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury w wieku obniżonym.

W toku postępowania odwoławczego ubezpieczony wnosił o zaliczenie całego okresu jego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) jako okresu pracy w warunkach szczególnych. Wskazana nazwa zakładu pracy była nazwą pierwotną i w trakcie zatrudnienia ubezpieczonego miały miejsce zmiany własnościowe i w ostatnim okresie zatrudnienia ubezpieczonego tj. na dzień (...)r. pracodawca miał nazwę (...) Zakład (...) Sp. z o.o. w W. (k. 4 akt o świadczenie przedemerytalne). W świadectwie pracy wystawionym przez pracodawcę w dniu (...)r. wskazano stanowiska pracy ubezpieczonego tj. monter, monter aparatów i układów pneumatycznych, monter aparatów i wyrobów precyzyjnych. W świadectwie tym w pkt. 4 ppkt. 8 jest adnotacja, że nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach. Ubezpieczony po rozwiązaniu stosunku pracy wystąpił z pozwem przeciwko pracodawcy o ustalenie istnienia zatrudnienia w warunkach szczególnych w okresie od (...)r. do (...)r. (akta (...)). W toku tego postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w (...) pozwany pracodawca odmówił uznania roszczenia A. Z.. Wyrokiem z dnia 7.03.2012 r. Sąd (...) oddalił powództwo (k. 34 powołanej sprawy). Ubezpieczony nie odwoływał się od tego orzeczenia.

W trakcie postępowania przed tutejszym Sądem Okręgowym ubezpieczony zeznał, iż w całym okresie swojego zatrudnienia w wymienionym przedsiębiorstwie zajmował się wykonywaniem prac lutowniczych, które polegały na przylutowywaniu rurek pompowych do rurek B.. Były to urządzenia służące do pomiaru ciśnienia. Lutowanie było wykonywane przy użyciu cyny z topnikiem. Ponadto wykonywał on inne czynności, które polegały na klejeniu płyt do przetworników średnich ciśnień. Oprócz tego wykonywał prace polegające na wykonywaniu czujek do regulatorów temperatury a także napełniał środkami chemicznymi prysznice. W pomieszczeniu w którym te czynności były wykonywane panowały wyziewy ze środków chemicznych, które były używane do wypalania w piecach płyt oraz z kwasu do lutowania. Sąd przeprowadził również dowód z zeznań świadków S. M., B. R. i H. Z. (k. 18 – 19v a.s.). Wymienieni świadkowie byli pracownikami tego samego wydziału na którym pracował ubezpieczony. Zeznania tych świadków wskazują, iż na wydziale były wykonywane różne czynności produkcyjne związane z montażem elementów automatyki przemysłowej. Według zeznań świadków ubezpieczony wykonywał różne czynności ale głównie zajmował się lutowaniem a także przygotowywaniem płyt do montażu. Pracownicy otrzymywali dodatek za warunki szkodliwe.

W toku postępowania przeprowadzony został dowód z akt osobowych ubezpieczonego, które w formie kserokopii zostały załączone do akt sprawy pracowniczej (...). W aktach tych znajdują się angaże płacowe i inne dokumenty, które wskazują nazwę stanowiska pracy ubezpieczonego. Były to nazwy monter, monter aparatów i układów pneumatycznych, monter aparatów i wyrobów precyzyjnych. W aktach osobowych brak jest zakresów czynności, które odpowiadałyby tym stanowiskom pracy lub ich charakterystyk. W 2007 r. ówczesny pracodawca sporządził informację o ryzyku zawodowym pod kątem zarówno bezpieczeństwa i higieny pracy jak i zagrożeń związanych z czynnikami szkodliwymi. Z podsumowania tej informacji wynika, iż poziom ryzyka dla pracownika był mały. Informacja ta była przekazana do wiadomości A. Z., który potwierdził jej przyjęcie podpisem złożonym w dniu (...)r. (k. 82 B akta osobowe).

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala w sposób nie budzący wątpliwości ustalić rodzaju prac, którą wykonywał ubezpieczony w okresie zatrudnienia u wymienionego wyżej pracodawcy. Ubezpieczony konsekwentnie utrzymywał w swoich zeznaniach, iż zajmował się przede wszystkim lutowaniem oraz klejeniem płyt aluminiowych. Przesłuchani w sprawie świadkowie zeznali, iż ubezpieczony wykonywał przede wszystkim prace związane z lutowaniem ale wymieniali również inne czynności związane z montażem elementów automatyki przemysłowej. Nie byli w stanie oni podać proporcji czasowych jakie ubezpieczony poświęcał na poszczególne rodzaje prac. Z kolei dokumentacja pracownicza nie wymienia w żadnych z dokumentów aby wnioskodawca był lutowaczem lub zajmował się klejeniem płyt aluminiowych lub innych rodzajów prac. Na przestrzeni całego zatrudnienia A. Z. w tym przedsiębiorstwie w dokumentach pracowniczych wymieniane są ogólne nazwy stanowisk jakie pełnił A. Z.. Były to stanowiska montera bądź montera aparatury i wyrobów precyzyjnych bądź pneumatycznych. Na podstawie tych nazw nie sposób wnioskować jakie konkretnie czynności ubezpieczony wykonywał. Znamienne przy tym jest, iż pracodawca po wystawieniu świadectwa pracy odmówił zaliczenia jej do kategorii warunków szczególnych. Ponadto wyrok sądowy w sprawie pracowniczej, który jest jednym z dowodów w przedmiotowym postępowaniu wskazuje, że dowody w oparciu o które wydano orzeczenie nie dawały podstawy do uwzględnienia powództwa. W związku z tym Sąd Okręgowy mając na względzie dowody osobowe, które nie są ze sobą całkowicie spójne oraz dowody z dokumentów przyjął, iż brak jest podstaw do ustalenia, że wnioskodawca w okresie swojego zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w W. wykonywał prace w szczególnych warunkach przy lutowaniu płyt, blach i przewodów ołowianych oraz metali nieżelaznych, które to prace wymienia powołane na wstępie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. wykaz A dział III pkt. 83. Podkreślić należy, iż prawo do emerytury w wieku obniżonym, które w myśl art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z przepisami § 2 ust. 1, § 3 i § 4 ust. 1 pkt. 1 i 3 rozporządzenia z dnia 7.02.1983 r. przysługuje mężczyznom, którzy ukończyli 60 lat, legitymują się co najmniej 25 letnim stażem ubezpieczeniowym na dzień 1.01.1999 r. w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych. Ten rodzaj emerytury jest przywilejem i zdaniem Sądu niezbędnym wymogiem nabycia prawa do tego świadczenia jest jednoznaczne ustalenie spełnienia warunków do jego nabycia. W tym przypadku co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Poczynione ustalenia nie pozwalają na nie budzące wątpliwości przyjęcie, że ubezpieczony istotnie wykonywał w pełnym wymiarze jako pracę podstawową czynności lutowacza lub też inne czynności, które kwalifikowałyby się do zaliczenia ich do tej kategorii zatrudnienia wymienione w innych przepisach powołanego załącznika A.

Reasumując Sąd Okręgowy mając na względzie powyższe oddalił odwołanie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc.